

§ 3.

Wszelkie artykuły przyjmowane będą w stanie nadającym się do użytku lub spożycia w ilościach odpowiadających zapotrzebowaniu; w każdym razie wartość przyjętych na spłatę zaległości podatkowych artykułów w poszczególnym wypadku nie może być niższą od 10 złotych.

O zapotrzebowaniu na artykuły oraz o rodzaju artykułów, jakie będą przyjmowane, podatnicy będą każdorazowo powiadamiani w sposób przewidziany w § 16.

§ 4.

Podatnicy, chcący uiścić zaległe podatki produktami rolnymi, artykułami żywnościowymi, materiałami opałowymi, włókienniczymi lub innymi artykułami, winni przesłać do właściwej powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej (§ 5) odpowiednią deklarację, wraz z ewentualnymi próbkami, zawierającą: rodzaj, ilość i jakość artykułów, które zamierzają dostarczyć, oraz proponowane miejsce i termin dostawy.

Miejscem dostawy jest z reguły stacja kolejowa wskazana przez podatnika, jednak na jego prośbę może być wyznaczone inne miejsce dostawy, przewidziane w ogłoszeniu komitetu lokalnego Funduszu Pracy (punkt zbiorczy artykułów komitetu lokalnego Funduszu Pracy lub powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej, młyn handlowy, składy, magazyny i t. p.).

§ 5.

Do przyjmowania wszystkich, prócz węgla, artykułów — dostarczonych na poczet zaległych podatków — powołane są powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze, działające w porozumieniu z komitetem lokalnym Funduszu Pracy, a tworzone w miarę potrzeby przez właściwe powiatowe władze administracji ogólnej.

W skład powiatowych względnie miejskich komisji odbiorczych wchodzi: kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej lub jego przedstawiciel w charakterze przewodniczącego, oraz jako członkowie przedstawiciel urzędu skarbowego, delegat magistratu lub wydziału powiatowego i dwaj przedstawiciele miejscowego samorządu rolniczego lub organizacji rolniczych, albo rolniczo-handlowych, względnie organizacji przemysłowych, kupieckich lub rzemieślniczych i t. p.

Do kompetencji powiatowych względnie miejskich komisji odbiorczych należy:

1) orzekanie z uwzględnieniem postanowień niniejszej instrukcji, na zasadzie deklaracji i nadesłanych próbek, o tem, czy zadeklarowane artykuły mogą być przyjęte;

2) ustalanie terminu i miejsca odbioru artykułów;

3) wysyłanie do odbioru tych artykułów delegatów wymienionych w § 13;

4) rozstrzyganie ostatecznie odwołań od decyzji tych delegatów;

5) ustalanie cen artykułów, po ich zadeklarowaniu w tych wszystkich wypadkach, w których ustalenie ceny nie zostało postanowieniami niniejszej instrukcji zlecone innym organom.

Powiatowa względnie miejska komisja odbiorcza ustala ceny po uprzednim wysłuchaniu opinii rzeczoznawcy, powołanego z ramienia odpowiedniej organizacji gospodarczej.

Jakość dostarczanych artykułów winna odpowiadać jakości podanej w deklaracji, lub przesłanej próbie.

O powyższej decyzji zawiadamia kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej jednocześnie właściwy urząd skarbowy oraz podatnika w terminie 10-dniowym od dnia otrzymania deklaracji.

Po otrzymaniu zawiadomienia o przyjęciu deklaracji urząd skarbowy zawieszają postępowanie

nie egzekucyjne odnośnie zaległości podatkowych do wysokości kwoty podanej w zawiadomieniu.

§ 6.

Przez miejscowe ceny rynkowe, miarodajne przy przyjmowaniu zbóż na poczet zaległych podatków, rozumie się:

a) w powiatach wchodzących w skład województwa pomorskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Bydgoszczy, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Bydgoszczy;

b) w powiatach wchodzących w skład województwa poznańskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Poznaniu, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Poznania;

c) w powiatach wchodzących w skład województwa śląskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Katowicach, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Katowic;

d) w powiatach wchodzących w skład województwa łódzkiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Łodzi, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Łodzi;

e) w powiatach wchodzących w skład województwa krakowskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Krakowie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Krakowa;

f) w powiatach wchodzących w skład województwa stanisławowskiego, lwowskiego i tarnopolskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej we Lwowie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Lwowa;

g) w powiatach wchodzących w skład województwa lubelskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Lublinie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Lublina;

h) w powiatach wchodzących w skład województwa wołyńskiego, ceny notowane w ekspozyturze giełdy lubelskiej w Równem, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Równego;

i) w powiatach wchodzących w skład województwa poleskiego, nowogródzkiego i wileńskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Wilnie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Wilna;

j) w powiatach wchodzących w skład województwa warszawskiego i białostockiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Warszawie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Warszawy.

Powiaty woj. kieleckiego: olkuski, miechowski, pińczowski i jędrzejowski korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Krakowie z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Krakowa;

powiaty woj. kieleckiego: częstochowski, zawierciański i będziński korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Katowicach, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Katowic;

powiaty woj. kieleckiego powyżej niewymienione korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Warszawie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Warszawy.

Otrzymane w powyższy sposób miejscowe rynkowe ceny zbóż należy podwyższać lub obniżać o 1% za każde 10 gramów odchylenia w liźrze od odpowiednich norm ciężaru gatunkowego, obowiązujących daną giełdę.

Powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze mogą przyjmować artykuły nieodpowia-

183.

INSTRUKCJA

Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 13 czerwca 1933 r.

w sprawie trybu przyjmowania świadczeń w naturze przewidzianych w art. 27 i 34 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) na spłatę niektórych zaległych podatków oraz udziału w kosztach robót meljoracyjnych.

C z ę ś ć I.

§ 1.

Świadczenia w naturze w postaci dostarczenia płodów rolnych, artykułów żywności, materiałów opałowych, włókienniczych i innych, przyjmowane będą od wytwórców lub posiadaczy tych artykułów na spłatę zaległości z tytułu państwowych podatków: gruntowego, dochodowego, majątkowego, spadkowego i od darowizn, wraz z należnościami ubocznymi (kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie oraz koszty przymusowego ściągnięcia).

§ 2.

Za zaległości podatkowe, wymienione w § 1 niniejszej instrukcji, uważa się w zasadzie zaległości powstałe przed dniem 1 października 1931 roku; jedynie na obszarze powiatów: warszawskiego, wrocławskiego, białostockiego, mińsko-mazowieckiego, pułtuskiego, brzezińskiego, łódzkiego, łaskiego, kaliskiego, zawierciańskiego, częstochowskiego, opatowskiego, ilżeckiego, puławskiego, lwowskiego, drohobyckiego, lubelskiego, krakowskiego, będzińskiego i morskiego mogą być przyjmowane świadczenia w naturze na spłatę zaległości podatkowych powstałych do dnia 31 grudnia 1932 r.

dające w zupełności standartom giełdowym, o ile odchylenie od odnośnych norm nie wpływa zasadniczo na obniżenie wartości handlowej, lub użytkowej danego towaru.

§ 7.

Przeciętne giełdowe ceny zbóż ustalane będą przez właściwych wojewodów na okresy tygodniowe (6 dni) na podstawie notowań giełdowych za 4 dni ubiegłego tygodnia (prócz poniedziałku i soboty), oraz podawane przez nich pisemnie każdej soboty do wiadomości właściwych kierowników powiatowej władzy administracji ogólnej.

W szczególności podawać będą ceny: wojewoda pomorski w Toruniu — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa pomorskiego, wojewoda w Poznaniu — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa poznańskiego, wojewoda w Katowicach — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa śląskiego oraz kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach: częstochowskim, zawierciańskim i będzińskim województwa kieleckiego, wojewoda w Łodzi — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa łódzkiego, wojewoda w Krakowie — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa krakowskiego oraz kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach: olkuskim, miechowskim, pińczowskim i jedrzejowskim województwa kieleckiego, wojewoda we Lwowie — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa: stanisławowskiego, lwowskiego i tarnopolskiego, wojewoda w Lublinie: kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa lubelskiego, wojewoda w Łucku — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województwa wołyńskiego, wojewoda w Wilnie — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województw: poleskiego, nowogródzkiego i wileńskiego, wojewoda w Warszawie — kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej województw: warszawskiego i białostockiego oraz kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach województwa kieleckiego prócz: olkuskiego, miechowskiego, pińczowskiego, jedrzejowskiego, częstochowskiego, zawierciańskiego i będzińskiego.

§ 8.

Przez miejscowe ceny rynkowe, miarodajne w okresie bieżącego tygodnia (6 dni) przy przyjmowaniu na poczet zaległych podatków ziemniaków i innych plodów rolnych nienotowanych na giełdzie rozumie się przeciętne ceny, uzyskiwane przy transakcjach hurtowych, dokonanych temi artykułami na terenie danego województwa w okresie 5 dni ubiegłego tygodnia (prócz soboty).

Ceny te winny być ustalone przez wojewodów na podstawie notowań giełd, syndykatów i t. p., o ile te na danym terenie istnieją, w innych zaś wypadkach po uprzednim zasięgnięciu opinii organizacji samorządu rolnego lub społeczno-rolniczych — oraz każdej soboty podawane przez nich pisemnie do wiadomości właściwych kierowników powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 9.

Ceny drzewa opałowego i użytkowego ustala powiatowa, względnie miejska komisja odbiorcza przy udziale przedstawiciela miejscowego nadleśnictwa lasów państwowych, lub miejscowego urzędu ochrony lasów, a w razie ich braku przy udziale innych rzeczoznawców leśnych.

Ustalane przez powiatową względnie miejską komisję odbiorczą ceny drzewa winny w zasadzie odpowiadać cenom uzyskiwanym na miejscowym rynku drzewnym, przyczem jako wytyczne przy ustalaniu cen winny służyć powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej ceny drzewa, notowane przez odnośne Izby Przemysłowo-Handlowe, lub też dyrekcje lasów państwowych.

§ 10.

Przez miejscową cenę rynkową węgla, według której węgiel będzie przyjmowany od wytwórców na poczet zaległych podatków, rozumie się cenę obowiązującą polską konwencją węglową. Przy przyjmowaniu na poczet zaległych podatków węgla mają zastosowanie zasady obowiązujące polską konwencją węglową. Przy deklarowaniu węgla przez posiadaczy (właścicieli składów węgla), uwzględniać należy koszty dostawy węgla z kopalni do miejsca, w którym zadeklarowany węgiel się znajduje.

§ 11.

Koszty dostarczenia plodów rolnych, artykułów żywności, drzewa użytkowego i opałowego, materiałów włókienniczych i innych artykułów do miejsca dostawy (§ 4 ust. 2) oraz węgla do stacji załadunkowej ponosi podatnik.

§ 12.

Plody rolne oraz artykuły żywności winny być dostarczane przez podatników w stanie nadającym się do spożycia.

Nie będą przyjmowane artykuły zepsute, stęchłe, spleśniałe, wilgotne, skwaśniałe, zamieciśczone, lub też z innych powodów nie nadające się do spożycia.

Ponadto nie będą przyjmowane:

1) produkty nie odpowiadające w tym względzie przyjętym normom giełdowym co do stopnia zanieczyszczenia, wilgotności i zdrowotności.

Pewne odchylenia od tych norm, o ile nie wpływają zasadniczo na obniżenie wartości handlowej lub użytkowej danego produktu, mogą być uwzględniane przez powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze;

2) ziemniaki:

a) o średnicy mniejszej od 3 cm.,
b) o zawartości ziemniaków zgniłych i zmarniętych powyżej 3%,

c) o zawartości ziemniaków małych i chorych powyżej 5%,

d) o zawartości ziemniaków uszkodzonych mechanicznie powyżej 5%,

e) o zawartości ziemi powyżej 8%,
przyczem pozycje b, c i d razem nie mogą przekraczać 6%.

Dostawa i odbiór ziemniaków odbywać się może tylko przy temperaturze nie niższej od + 4° C.

Materiały włókiennicze i inne artykuły winny być dostarczone przez podatników w stanie nadającym się do użytku.

Nie będą przyjmowane artykuły wybrakowane, zleżałe, uszkodzone, lub też nie nadające się do użytku z innych powodów uniemożliwiających racjonalne ich użycie zgodnie z ich przeznaczeniem.

§ 13.

Odbioru artykułów, dostarczonych przez podatników na spłatę zaległości podatkowych, dokonywują dwaj delegaci, powołani przez powiatową względnie miejską komisję odbiorczą, z których jeden jest przedstawicielem kierownika powiatowej władzy administracji ogólnej, drugi zaś fachowcem — przedstawicielem samorządu rolniczego względnie organizacji rolniczych, lub też rolniczo-handlowych albo organizacji: przemysłowych, kupieckich lub rzemieślniczych, zaś przy odbiorze drzewa — rzeczoznawcą leśnym.

Delegaci obowiązani są:

1) stwierdzić, czy dostarczone artykuły odpowiadają deklaracji lub próbec — określić cechy jakości artykułów, oraz te cechy produktów, które potrzebne są do określenia ich ceny, o ile dostarczony artykuł nadaje się do przyjęcia, stosownie do warunków określonych w § 12;

2) określić ceny artykułów przyjętych na podstawie przepisów niniejszej instrukcji;

3) ustalić cechy ujemne artykułów nieprzyjętych;

4) pobrać próbki przyjętych lub odrzuconych artykułów.

Próbki te winny służyć jako dowód przeprowadzonej przez nich oceny.

Od decyzji delegatów przysługuje podatnikowi zażalenie do powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej, która wyda orzeczenie ostateczne w terminie najwyżej dwudniowym.

Z chwilą dokonania odbioru dostarczonych artykułów przez wymienionych delegatów artykuły te przechodzą na własność Skarbu Państwa, podatnik zaś otrzymuje „tymczasowy dowód dostarczenia”, podpisany przez obu delegatów i zawierający: rodzaj, ilość, jakość i cenę jednostki każdego z przyjętych artykułów, datę oraz miejsce odbioru.

Duplikat wystawionego dowodu delegaci dostarczają właściwemu kierownikowi powiatowej władzy administracji, który — na jego podstawie — wydaje podatnikowi zaświadczenie według podanego w załączniku do niniejszej instrukcji wzoru.

Dowód, na podstawie którego zaświadczenie to zostało wydane, pozostaje w aktach powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Przyjęcia węgla dokonywa upoważniony przedstawiciel Funduszu Pracy, który wydaje podatnikowi „tymczasowy dowód odbioru”, zamieniony następnie przez organ Funduszu Pracy na zaświadczenie, przewidziane w § 13.

Przy rozrachunkach właściwego podatnika z kasą skarbową mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 15.

§ 15.

Kasa Urzędu Skarbowego zachowuje na podstawie zaświadczeń wydanych zgodnie z postanowieniami § 13 wskazane w tych zaświadczeniach sumy na zaległości w państwowych podatkach wymienionych w § 1 i wydaje podatnikowi

pokwitowanie kasowe. Kary za zwłokę należy obliczać do daty dostarczenia artykułów, uwidocznionej w zaświadczeniu.

§ 16.

Miejscowe rynkowe ceny artykułów, jak również postanowienia niniejszej instrukcji o istotnym znaczeniu dla zainteresowanych podatników, winny być podawane przez komisję lokalne Funduszu Pracy do publicznej wiadomości w sposób, jaki przez nie zostanie uznany za najodpowiedniejszy dla warunków miejscowych.

C z ę ś ć II.

§ 17.

Wymienione w §§ 1 i 2 instrukcji zaległości w państwowych podatkach mogą być spłacane przez płatników równowartością świadczeń w naturze, o ile świadczenia te nie wpływają z obowiązku z części IV ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1921 r., poz. 32).

Związki samorządowe oraz osoby obowiązane do udziału w kosztach robót meljoracyjnych, finansowanych przez Fundusz Pracy, mogą spłacać przypadający na nich udział równowartością świadczeń w naturze.

Świadczenia przewidziane w niniejszym paragrafie polegać mogą:

1) na dostarczaniu materiałów potrzebnych do wykonania robót organizowanych przez Fundusz Pracy,

2) na dostarczaniu środków przewozowych,

3) na odrabianiu pewnej liczby dni roboczych lub wykonywaniu pewnej ilości pracy.

§ 18.

Organami, powołanymi do przyjmowania świadczeń w naturze, przewidzianych w § 17, są: a) przy wykonywaniu robót drogowych — wydziały powiatowe lub magistraty (powiatowe zarządy drogowo, względnie miejskie zarządy drogowo),

b) przy wykonywaniu robót meljoracyjnych — organy urzędów ziemskich,

c) przy wykonywaniu robót wodnych — Państwowe Zarządy Wodne.

d) przy wykonywaniu robót kolejowych — kierownictwo budowy kolei,

e) przy wykonywaniu wszystkich innych robót — właściwe wydziały powiatowe lub magistraty, względnie powiatowe (miejskie) komisje odbiorcze.

Wymienione organa pod p. a), b), c) i d) podają do publicznej wiadomości w sposób, jaki przez nie zostanie uznany za najodpowiedniejszy dla warunków miejscowych — jakie rodzaje świadczeń w naturze, gdzie, kiedy i według jakich cen będą przyjmowane. W szczególności, podany w obwieszczeniach cennik świadczeń winien zawierać ceny na potrzebne do przeprowadzenia robót materiały, ceny na robociznę na akord i na dniówkę oraz taryfę kosztów przewozu materiałów od jednostki i kilometra.

Ceny powinny być podane w wysokości istniejących w chwili ogłaszania cennika na poszczególne materiały, nabywane bezpośrednio u producenta lub właściciela; ceny na materiał kamienny, żwir, piasek i t. p. winny być podane dla poszczególnych odcinków dróg z uwzględnieniem współczynnika odległości.

Przy wykonywaniu robót wyszczególnionych w p. e) wymienione w tym punkcie organa podają do publicznej wiadomości jedynie zapotrzebowanie co do dostarczenia materiałów niezbędnych do prowadzenia określonych robót, wartość zaś tych materiałów podlega oszacowaniu przez Fundusz Pracy.

Przyjęcia materiałów dokonują wydziały powiatowe, magistraty lub powiatowe miejskie komisje odbiorcze, przy zachowaniu przepisów § 19.

§ 19.

Podatnicy, chcący uiścić zaległe podatki świadczeniami wymienionymi w § 17 winni przedstawić do właściwego organu prowadzącego roboty odpowiednie pisemne zgłoszenie, zawierające ściśle określenie zaofiarowanego świadczenia oraz przybliżony termin jego wykonania.

O odrzuceniu zgłoszenia organ prowadzący roboty zawiadamia podatnika w terminie 10-dniowym od dnia otrzymania zgłoszenia.

W razie przyjęcia zgłoszenia organ prowadzący roboty wydaje podatnikowi tymczasowe zaświadczenie według załączonego do niniejszej instrukcji wzoru, stwierdzające zakres świadczeń, ich równowartość pieniężną i termin ich wykonania. Na podstawie tymczasowego zaświadczenia urząd skarbowy zawięza postępowanie egzekucyjne odnośnie zaległości podatkowych do wysokości kwoty podanej w zaświadczeniu. Po wykonaniu świadczenia przez podatnika, czy to w

